

Rajoy fent el pallaso brindant amb cava a Sant Sadurní, mentre els seus companys de partit estan fent per tot Espanya campanya a favor del boicot: pura demagògia.

La meua opinió és que no n'hauríem de fer cas. Si ens compren, bé; si no ens volen comprar, buscar altres mercats. Si no es fa així, sempre tindrem la mateixa amenaça. Avui dia les distàncies s'han reduït. Nosaltres consumim fruites de

l'Argentina o cigrons de Mèxic, per posar uns exemples.

Ara és fàcil fer estadístiques. Fóra qüestió de comptabilitzar les pèrdues dels comerciants catalans per culpa del boicot, per poder-los compensar amb els diners que cada any paga Catalunya d'ajuda a la resta d'Espanya.

Sebastià Bonet

Euro refet, pressupost desfet

El fet del 2005 és un fet no fet: no hem fet bé el pas a l'euro, tot i haver fet un any més. Com bé es diu, amb la pesseta fèiem el fet fins a final de mes, però amb l'euro ja hem fet curt a mig mes. Esperem no haver fet tard. Uns exemples per anar als fets. Les màquines que anaven amb 100 ptes. ara van al preu fet d'1 euro (un 66% més!). Si abans per 80 ptes. hauries fet un cafè, ara ja et pot costar 90 cèntims (un 87%

més!). Però, de fet, no tot és cosa del comerç. Vegem si no com s'han fet moltes participacions de loteria d'entitats. Dit i fet, i ja són 3 euros (el doble de les 250 ptes. d'abans!), i encara no ens n'hem refet que ja ens en demanen 5 (830 ptes., més del triple!). El fet és que l'euro, ben refet ell, ens ha desfet el pressupost. No hi estem fets a l'euro, fet i fet.

Joan Montes

La UE i el Tractat per la Constitució Europea

A banda de la valoració que ens mereix aquest Tractat i que el passat febrer varen poder manifestar al referèndum, ara es pot fer balanç de la situació en què es troba el camí per la seva aprovació als estats membres de la UE. Ens trobem en una situació, com a mínim, preocupant, ja que a més a més dels estats que han aprovat l'esmentat Tractat, tenim els NO dels referèndums de França i els Països Baixos, més l'ajornament "sine die" dels referèndums a Polònia i Irlanda i encara manquen set estats més a donar la seva aprovació. Una situació que ha deixat a la UE sense perspectives clares de futur, alhora que atorga arguments als euroescèptics britànics i nòrdics.

I què podem dir del procediment per l'aprovació, francament desolador?: estats que el seu parlament l'aprova sense cap consulta (15), estats als quals el parlament aprova una consulta popular prèvia, però que la declara no vinculant a la decisió posterior del mateix parlament (2, un l'estat espanyol) i finalment estat amb referèndum decisor (8). És com si a la UE tinguéssim tres menes de participació: la indirecta (via parlament), la indirecta amb consulta prèvia no vinculant i la de consulta directa.

El futur és incert. No deixa de ser una mala notícia el fet de quedar-nos amb el Tractat de Niça, ja que representa consolidar la situació actual: una UE frenada quant a la presa de decisions polítiques, un sistema de presidència semestral rotatori que no funciona, en definitiva no s'avança.

Sembla que ha arribat el moment de cercar noves fórmules que permetin avançar en la construcció europea, que permetin sortir del desconcert actual: cinquanta anys de treballs no poden restar així.

I ara què ...? Probablement hi ha moltes alternatives per la sortida; n'apuntem només tres:

1) Aquí no ha passat res, seguim endavant fins que tots els estats membres ratifiquin o no el tractat, sempre confiant que cap Parlament no el ratifiqui, (perquè aquest sí que seria la fi de l'actual Tractat). Complint-se aquesta situació (tots els Parlaments l'han aprovat) i si només resta el problema dels referèndums de França i Països Baixos (incloent-hi els referèndums pendents que resultin NO), procediríem a fer altre referèndum per aconseguir el SI.

2) Revisem el Tractat partint del criteri que hi ha l'exigència d'una Constitució diferent de la que es va plantejar, tot revisant el camí que ha recorregut l'actual per tal de no caure en els mateixos errors. Passaria perquè els dirigents europeus es preguntessin per què aquesta Constitució no engresca prou a tots els europeus?

3) O, com ja diuen els britànics, no cal cap Constitució, seguim com estem tot mantenint la UE com un espai econòmic que asseguri a les empreses europees un mercat ampli d'elevat poder adquisitiu, que converteix els estats europeus en una potència econòmica.

Martí Gonzalez